

Sygn. akt: I C 415/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

L., dnia 08 maja 2013 r.

Sąd Rejonowy w Lubinie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Witold Cieślik

Protokolant: Ewelina Kurdziel

po rozpoznaniu w dniu 24 kwietnia 2013 r.

na rozprawie

sprawy z powództwa K. G.

przeciwko (...) S.A. w S.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w S. na rzecz powódki K. G. kwotę 20.000 złotych (dwadzieścia tysięcy złotych) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 28 grudnia 2010 r. do dnia zapłaty,

II. ustala, że strona pozwana będzie ponosić odpowiedzialność za dalsze mogące zaistnieć w przyszłości skutki wypadku komunikacyjnego, któremu uległa powódka 05 lipca 2008 r.,

III. oddala dalej idące powództwo,

IV. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 805,00 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu,

V. nakazuje stronie pozwanej, aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa – Sąd Rejonowy w Lubinie kwotę 1000 złotych, tytułem opłaty od uwzględnionej części powództwa i 855,63 złote tytułem części kosztów opinii biegłych, zaś pozostałymi nieuiszczonymi kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt I C 415/11

UZASADNIENIE

Powódka K. G. domagała się zasądzenia od strony pozwanej (...) S.A. w S. na swoją rzecz kwoty 20 000,00 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 01.11.2008 r. do dnia zapłaty, zasądzenia kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 4 800,00 oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł. Wniosła również o ustalenie odpowiedzialności strony pozwanej na przyszłość za skutki wypadku z dnia 05.07.2008 r. oraz o zwolnienie jej od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych.

W uzasadnieniu pozwu podała, że w dniu 05.07.2008 r. doszło do wypadku komunikacyjnego, a samochód sprawcy był ubezpieczony w zakresie polisy OC w zakładzie strony pozwanej. Wskazała także, iż w wyniku powyższego wypadku doznała licznych i poważnych obrażeń w postaci urazu wielonarządowego, stłuczenia mózgu, krwiaka śródmózgowego, stłuczenia obu płuc, odmy opłucnej po stronie lewej, stłuczenia mięszu wątroby, zaś bezpośrednio po zdarzeniu została przewieziona do Oddziału Intensywnej (...) Zespołu (...) w L., gdzie przebywała do 11.07.2008 r., a następnie w okresie od 11.07.2008 r. do 25.07.2008 r. była hospitalizowana w Oddziale (...) Ogólnej i Onkologicznej powyższego szpitala, zaś w okresie od 25.07.2008 r. do 21.08.2008 r. przebywała w Oddziale (...)

ZOZ w L., gdzie przeprowadzano zabiegi zmierzające do pionizacji oraz nauki chodu. Powódka argumentowała również, iż orzeczeniem (...) ds. Orzekania o Niepełnosprawności została zaliczona do osób o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności do dnia 31.12.2012 r. Według powódki, przyznane jej i wypłacone przez stronę pozwaną zadośćuczynienia w łącznej wysokości 40 000,00 zł jest zaniżone i nie odpowiada rozmiarowi doznanej przez nią krzywdy. Podniosła nadto, że w związku z wypadkiem była hospitalizowana, przez długi okres leczona i rehabilitowana, co potęgowało u niej poczucie bezradności, tym bardziej, iż do dnia wypadku była osobą zdrową, sprawną fizycznie i aktywną, zaś po urazie sytuacja uległa znacznemu pogorszeniu, gdyż musiała zrezygnować z większości zainteresowań z uwagi na utrzymujące się dolegliwości bólowe, jak również ograniczeniu uległy możliwości prowadzenia normalnego życia, podróżowania, uprawiania sportów. Odnośnie roszczenia o ustalenie odpowiedzialności strony pozwanej na przyszłość powódka uzasadniała, że istnieje duże prawdopodobieństwo wystąpienia w przyszłości negatywnych konsekwencji zdarzenia, których nie można przewidzieć w chwili obecnej, gdyż proces leczenia nie został dotychczas zakończony.

Postanowieniem Sądu z dnia 7 lipca 2011 r. powódka została zwolniona od kosztów sądowych w całości.

Strona pozwana (...) S.A. w S. wniosła o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powódki na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podała, że na etapie likwidacji szkody wypłaciła powódce zadośćuczynienie w łącznej kwocie 40 000,00 zł, zaś powyższa kwota świadczenia pieniężnego z tytułu zadośćuczynienia została ustalona w sposób zgodny z art. 445§1 k.c., z uwzględnieniem wszelkich kryteriów i zasad dotyczących określania wysokości tego typu świadczeń, co winno wyczerpywać w całości roszczenie powódki z tego tytułu.

Powódka w piśmie procesowym z dnia 11.03.2013 r. rozszerzyła powództwo o kwotę 10 000,00 zł tytułem zadośćuczynienia wraz z odsetkami, wnosząc o zasądzenie od strony pozwanej na jej rzecz kwoty 30 000,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwot: 20 000,00 zł od dnia 28.12.2010 r. do dnia zapłaty, 10 000,00 zł od dnia rozszerzenia powództwa do dnia zapłaty. W pozostałym zakresie podtrzymała powództwo.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 05.07.2008 r. doszło do wypadku komunikacyjnego, w którym została poszkodowana powódka K. G.. Pojazd sprawcy powyższego zdarzenia drogowego był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) S.A. w S..

dowód: zaświadczenie nr 55/08 KPP w P. z dnia 13.08.2008 r. k 12

notatka urzędowa o wypadku z dnia 05.07.2008 r. k 13

zeznania świadka J. G. k 481

przesłuchanie powódki K. G. k 652

Wskutek przedmiotowego zdarzenia powódka, licząca wówczas 33 lata, doznała urazu wielonarządowego, stłuczenia mózgu, krwiaków śródmózgowych, stłuczenia obu płuc, odmy opłucnowej po stronie prawej i stłuczenia mięszu wątroby. Bezpośrednio po wypadku, w stanie pozbawienia przytomności, została przewieziona karetką pogotowia ratunkowego do szpitala Zespołu (...) w L., gdzie przebywała w Oddziale (...) Ogólnej i Onkologicznej w okresie od dnia 05.07.2008 r. do dnia 25.07.2008 r. Po uzyskaniu poprawy stanu ogólnego, powódka została przeniesiona do dalszego leczenia w Oddziale Rehabilitacyjnym ZOZ w L. celem pionizacji i nauki chodu, gdzie przebywała w okresie od dnia 25.07.2008 r. do dnia 21.08.2008 r. Początkowo powódka była zdezorientowana i poruszała się na wózku inwalidzkim, jednak zabiegi rehabilitacyjne przyniosły poprawę jej stanu zdrowia, przed wypisaniem do domu była w stanie chodzić przy pomocy kuli łokciowej, posiadała zdolność samoobsługi, zaś dolegliwości bólowe uległy wyraźnemu zmniejszeniu. Powódka została wypisana do domu z zaleceniami regularnego wykonywania ćwiczeń w

warunkach domowych, stosowania leków oraz okresowych kontroli w poradni ortopedycznej. Następnie powódka leczyła się w poradni ortopedycznej i neurologicznej.

Powódka była hospitalizowana w szpitalu ZOZ w L. w Oddziale (...) Urazowej, Ortopedycznym w okresie od dnia 11.03.2009 r. do dnia 17.03.2009 r. w związku z dolegliwościami bólowymi stawu skokowego lewego i kręgosłupa lędźwiowego.

Powódka w okresie od dnia 07.09.2010 r. do dnia 10.09.2010 r. przebywała w (...) Szpitalu (...) we W. w związku z uszkodzeniem więzadła strzałkowo – skokowego lewego i więzadła piszczelowo – skokowego lewego oraz urazu skrętnego stawu skokowego lewego.

W związku z zaburzeniami koncentracji, częstymi zawrotami głowy, rozdrażnieniem, lękami bezsennością i trudnościami z zapamiętywaniem występującymi po wypadku z dnia 05.07.2008 r. została skierowana przez lekarza neurologa do lekarza psychiatry. Powódka podjęła leczenie w poradni zdrowia psychicznego.

dowód: historia choroby Zespołu (...) w L.

karta informacyjna Oddziału (...) Zespołu (...) w

L.

historia choroby Oddziału (...) Zespołu (...) w L.

konsultacja psychiatryczna z dnia 30.07.2008 r.

zaświadczenie z dnia 05.08.2008 r.

historia choroby Poradni Neurologicznej (...) Centrum Usług
zdrowotnych

informacja dla lekarza kierującego

dokumentacja medyczna (...) Centrum Usług (...)

historia choroby (...) Centrum Usług (...)

zaświadczenie o stanie zdrowia z dnia 13.02. (...).

zaświadczenie lekarskie z dnia 21.04.2010 r.

opinia psychologiczna z dnia 13.12.2010 r.

zeznania świadka J. G. k 481

przesłuchanie powódki K. G. k 652

Powódka w pierwszym okresie po wypadku i powrocie do domu po wypisaniu ze szpitala miała ograniczone zdolności funkcjonowania w warunkach codziennego życia w związku z trudnościami w samodzielnym poruszaniu się, problemami z pamięcią, rozdrażnieniem i lękami. Wymagała wówczas opieki i pomocy swojego męża, który przejął od niej większość obowiązków domowych.

Przed wypadkiem powódka pracowała w charakterze sprzedawcy w sklepie marki L., jednak wskutek doznanego urazu musiała zrezygnować z pracy zarobkowej. Powódka zamieszkuje z mężem i sześciorgiem dzieci w wieku szkolnym.

Utrzymuje się z zasiłku i świadczeń opieki społecznej, otrzymuje świadczenie rodzinne na dzieci w łącznej wysokości 1 540 zł. Mąż powódki pracuje jako konserwator, uzyskując najniższe wynagrodzenie pracownicze.

Powódka przed wypadkiem była osobą otwartą, wesołą i aktywną, miała pasję w postaci jazdy konnej, jazdy rowerem, lubiła spacerować, a obecnie nie realizuje swoich zainteresowań z uwagi na ból w nogach i zawroty głowy. Nie jest w stanie pomagać swoim dzieciom w lekcjach w związku z brakiem cierpliwości i problemami z pamięcią.

dowód: zeznania świadka J. G. k 481

przesłuchanie powódki K. G. k 652

Na mocy orzeczenia (...) ds. Orzekania o niepełnosprawności w P. z dnia 25.11.2008 r. powódka została zakwalifikowana do kręgu osób o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności do dnia 30.11.2010 r.

Na mocy orzeczenia (...) ds. Orzekania o niepełnosprawności w P. z dnia 14.12.2010 r. powódka została zakwalifikowana do kręgu osób o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności do dnia 31.12.2012 r.

dowód: orzeczenia o stopniu niepełnosprawności z dnia 25.11.2008 r. i z dnia

14.12.2010 r. k 159 – 160

W związku z wypadkiem z dnia 05.07.2008 r. powódka doznała urazu o charakterze neurologicznym w postaci urazu mózgu z krwiakiem śródmózgowym. Stłuczenie mózgu nie miało deficytów neurologicznych. W zakresie urazu neurologicznego powódka nie doznała trwałego uszczerbku na zdrowiu.

dowód: opinia biegłej sadowej z zakresu neurologii k 541 – 542

W zakresie urazu ortopedycznego powódka doznała skręcenia lewego stawu skokowego z uszkodzeniem aparatu więzadłowego – po leczeniu operacyjnym z niewielką niestabilnością I –ego stopnia z występującym pourazowym zespołem bólowym lewego stawu skokowego, co skutkowało powstaniem trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 5%. Stan zdrowia powódki w zakresie urazu ortopedycznego nie powinien ulec pogorszeniu w przyszłości.

dowód: opinia biegłego chirurga ortopedy k 554 – 557

W związku z wypadkiem z dnia 05.07.2008 r. powódka doznała również urazu o charakterze psychicznym, występują u niej organiczne zaburzenia osobowości, organiczne zaburzenia depresyjne, łagodne organiczne zaburzenia poznawcze. Nastąpiły u powódki pourazowe zmiany w strukturze płata czołowego i okolicy zakrętu hipokampa. Badanie kliniczne potwierdziło osłabienie pamięci świeżej, zaleganie uwagi, chwiejność afektu. Występuje u powódki nadto obniżenie nastroju z zabarwieniem lękowym oraz bezsenność. W zakresie urazu o charakterze psychicznym powódka doznała trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 30%.

W przyszłości może nastąpić powódki pogorszenie się funkcji poznawczych szybciej niż to przewiduje norma wiekowa, a także głębsze obniżanie się nastroju w związku z obniżonym progiem frustracji. Powódka wymaga dalszego wieloletniego leczenia psychiatrycznego.

dowód: opinia sądowno – psychiatryczna k 567 – 572

W zakresie urazu wielonarządowego powódka doznała stłuczenia obu płuc, odmy opłucnowej po stronie prawej, stłuczenia miąższu wątroby. Odma opłucnowa została skutecznie usunięta drenażem ssącym, a płuco zostało rozprężone, zaś zmiany wynikające ze stłuczenia płuc i wątroby zostały skutecznie zresorbowane w okresie hospitalizacji. W zakresie powyższych układów i narządów powódka nie wymaga dalszego leczenia, a jej stan zdrowia nie powinien ulec w przyszłości pogorszeniu.

dowód: opinia sądowno – lekarska k 616 – 619

Powódka w piśmie z dnia 24.09.2008 r., za pośrednictwem firmy (...) S.A., zgłosiła szkodę stronie pozwanej wynikłą z wypadku z dnia 05.07.2008 r., domagając się m.in. przyznania kwoty 100 000,00 zł tytułem zadośćuczynienia. Strona pozwana (...) S.A. w S. pismem z dnia 19.11.2008 r. poinformowała powódkę o przyznaniu na jej rzecz zadośćuczynienia w kwocie 15 000,00 zł, następnie w piśmie z dnia 10.02.2009 r. przyznała powódce kolejną kwotę 14 000,00 zł tytułem zadośćuczynienia. W piśmie z dnia 15.05.2009 r. pełnomocnik powódki zwrócił się do strony pozwanej o dopłatę na jej rzecz kwoty 30 000,00 zł tytułem zadośćuczynienia. Strona pozwana w piśmie z dnia 01.09.2009 r. powiadomiła powódkę o przyznaniu na jej rzecz dopłaty w kwocie 11 000,00 zł tytułem zadośćuczynienia, uznając, że zadośćuczynienie w łącznej kwocie 40 000,00 zł jest adekwatne do rozmiaru doznanej przez nią krzywdy. Mimo dalszej korespondencji między pełnomocnikiem powódki a stroną pozwaną, ubezpieczyciel nie zmienił swojego stanowiska w sprawie.

dowód: korespondencja między (...) S.A. we W. a E. Hestia k 14 – 28

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo częściowo zasługiwało na uwzględnienie.

Na wstępie zaznaczyć należy, że odpowiedzialność strony pozwanej z polisy OC wobec powódki za skutki zdarzenia komunikacyjnego z dnia 05.07.2008 r. pozostawała okolicznością bezsporną pomiędzy stronami. Strona pozwana uznała roszczenie powódki w przedmiocie zadośćuczynienia do wysokości wypłaconej jej dotychczas z tego tytułu łącznej kwoty 40 000,00 zł.

Na podstawie art. 444§1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Natomiast stosownie do treści art. 445§1 k.c. w powyższym przypadku sąd może przyznać odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Zadośćuczynienie jest szczególną formą naprawienia niemajątkowej szkody na osobie (krzywdy) stanowiącej rodzaj rekompensaty pieniężnej za doznane przez osobę pokrzywdzoną czynem niedozwolonym cierpienia fizyczne lub psychiczne i powinno ułatwić przezwycięzenie przez nią ujemnych przeżyć psychicznych. Wprawdzie przepisy prawa nie określają szczegółowo kryteriów jakimi powinien kierować się Sąd przy ustalaniu wysokości należnego zadośćuczynienia, to jednak odpowiednie wskazówki w zakresie określania wysokości takiego świadczenia pieniężnego zostały wypracowane w orzecznictwie Sądu Najwyższego oraz w doktrynie prawa. Charakter szkody niemajątkowej decyduje o jej niewymierności, jednak biorąc pod uwagę, że zadośćuczynienie ma charakter kompensacyjny i stanowi swoiste wynagrodzenie osobie poszkodowanej przeżytych cierpień fizycznych i psychicznych przez zobowiązanego do odszkodowania, to odpowiednia suma powinna być pochodną wielkości doznanej krzywdy i przedstawiać ekonomicznie odczuwalną wartość. Wysokość zasądzonej kwoty powinna być umiarkowana przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności mających wpływ na rozmiar krzywdy. Przesłanki, którymi należy się kierować przy ustalaniu wysokości należnego zadośćuczynienia zostały wskazane w orzecznictwie Sądu Najwyższego. Decydujące znaczenie powinien mieć rozmiar doznanej szkody niemajątkowej przejawiający się rodzajem uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia, ich nieodwracalny charakter, długotrwałość i przebieg procesu leczenia, stopień cierpień fizycznych i psychicznych, ich intensywność i długotrwałość, wiek poszkodowanego, a także ujemne skutki zdrowotne w przyszłości (por. wyrok SN z dnia 27 lutego 2004 r. V CK 282/03, wyrok SN z dnia 1 kwietnia 2004 r. II CK 131/03). Ponadto wysokość świadczenia z tytułu zadośćuczynienia nie powinna być nadmierna w stosunku do doznanej krzywdy, ale powinna być utrzymana w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa (por. wyrok SN z dnia 28 września 2001 r., sygn. akt III CKN 427/00).

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci dokumentacji lekarskiej i opinii biegłych sądowych – lekarzy, wskazuje na to, że powódka wskutek zdarzenia komunikacyjnego z dnia 05.07.2008 r. doznała urazu wielonarządowego, stłuczenia mózgu z krwiakiem śródmózgowym, stłuczenia klatki piersiowej i obu płuc z odmą opłucnową, stłuczenia wątroby z redresją zmian, ran tłuczonych ramienia prawego i lewego, a także skrzywienia lewego stawu skokowego z uszkodzeniem aparatu więzadłowego z niewielką niestabilnością I – ego stopnia. Wprawdzie uraz lewego stawu skokowego nie wystąpił bezpośrednio po wypadku, jednak z opinii biegłego sądowego z zakresu

chirurgii urazowej i ortopedii W. O. wynika, że uraz ten pozostawał w związku z powyższym wypadkiem i stanem zdrowia powódki będącym jego następstwem. Uraz skrętny lewego stawu skokowego powstał w związku z trudnościami w poruszaniu się powódki i zawrotami głowy, które były bezpośrednimi następstwami wypadku, któremu uległa powódka. Wobec tego powyższy uraz należy uznać za pozostający w związku z powyższym wypadkiem w rozumieniu art. 361§1 k.c.

Z dokumentacji medycznej, przesłuchania powódki i zeznań jej męża wynika, że bezpośrednio po wypadku została przewieziona do szpitala ZOZ w L. w stanie pozbawienia przytomności, gdzie przebywała przez łączny okres od dnia 05.07.2008 r. do dnia 21.08.2008 r., zatem przez półtora miesiąca. Początkowo powódka była leczona zachowawczo, a następnie intensywnie rehabilitowana w celu pionizacji i nauki chodzenia jeszcze w trakcie leczenia szpitalnego. Następnie powódka przez wiele miesięcy pozostawała pod opieką poradni ogólnej, neurologicznej, ortopedycznej, jak również poradni zdrowia psychicznego. Z przesłuchania powódki i zeznań jej męża wynika, że doznany uraz w znaczny sposób dezorganizował życie osobiste i zawodowe powódki, gdyż w pierwszym okresie leczenia wymagała pomocy swojego męża, który przejął większość obowiązków domowych. Szczególnie przykrą konsekwencją przebytego urazu była dla powódki konieczność zrezygnowania z dotychczasowej aktywności fizycznej, bowiem musiała zrezygnować ze swoich dotychczasowych zainteresowań i pasji takich jak: jazda konna, jeżdżenie na rowerze.

Z opinii biegłego sądowego z zakresu psychiatrii wynika, że przebyty uraz miał dla powódki daleko idące ujemne konsekwencje dla jej zdrowia psychicznego, gdyż występują u niej organiczne zaburzenia osobowości, organiczne zaburzenia depresyjne oraz łagodne zaburzenia poznawcze. Powódka w trakcie przesłuchania podała, że wręcz stała się inną osobą, gdyż przed wypadkiem była osobą otwartą i aktywną, zaś wypadek spowodował, że stała się nerwową z zaburzeniami pamięci, pełną lęków, co jest dla niej źródłem frustracji i rozczarowania. Niewątpliwie powyższe zmiany natury psychicznej w istotny sposób pogłębiają rozmiar krzywdy powódki. Co więcej powódka stała się osobą niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym, co wynika z przedłożonych orzeczeń o stopniu niepełnosprawności. Skutki wypadku i przebytego urazu odbiły się również negatywnie w sferze życia zawodowego powódki, gdyż zaprzestała ona wykonywania pracy zarobkowej w charakterze sprzedawcy w sklepie, a jej obecny stan poważnie utrudnia podjęcie jej innej pracy, przez co pozostaje na utrzymaniu męża i korzysta z pomocy społecznej. Ponadto z opinii biegłych sądowych z zakresu ortopedii i psychiatrii wynika, iż powódka wskutek urazu powstałego w związku z przedmiotowym wypadkiem doznała uszczerbku na zdrowiu w łącznej wysokości 35%.

Uwzględniając całokształt okoliczności sprawy, rodzaj obrażeń ciała powódki po wypadku, konieczność hospitalizacji, długotrwałość leczenia, stopień natężenia dolegliwości bólowych, wystąpienie uszczerbku na zdrowiu w łącznej wysokości 35%, Sąd uznał, że rozmiar doznanej przez powódkę krzywdy uzasadnia przyznanie jednorazowego świadczenia pieniężnego z tytułu zadośćuczynienia w wysokości 60 000,00 zł. Nadto powyższa kwota nie jest nadmierna i odpowiada przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa. Biorąc pod uwagę, że dotychczas została już spełniona część świadczenia z tego tytułu w wysokości 40 000,00 zł, Sąd zasądził od strony pozwanej dalszą kwotę 20 000,00 zł. Natomiast roszczenie w pozostałym okresie, jako nadmierne, podlegało oddaleniu.

Sąd ustalił również odpowiedzialność strony pozwanej względem powódki na przyszłość za skutki zdarzenia z dnia 05.07.2008 r., zgodnie z art. 189 k.p.c. Jak wynika z opinii sądowo – psychiatrycznej powódka będzie wymagała leczenia psychiatrycznego w przyszłości, a ujemne skutki zdrowotne wynikające z powyższego zdarzenia komunikacyjnego mogą w przyszłości się pogłębiać.

Odsetki ustawowe zostały zasądzone, na podstawie art. 481§1 i §2 k.c., od dnia 28.12.2010 r. do dnia zapłaty zgodnie z żądaniem powódki, gdyż upłynął już wówczas termin do wypłaty świadczeń odszkodowawczych przez ubezpieczyciela po zgłoszeniu szkody z przedmiotowego zdarzenia, skutkującą wymagalnością roszczenia odsetkowego.

Rozstrzygnięcie Sądu w przedmiocie kosztów procesu zapadło na podstawie art. 100 k.p.c. oraz na podstawie przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oraz przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za

czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. W niniejszej sprawie zaszyły okoliczności uzasadniające dokonanie stosunkowego rozdzielenia kosztów zastępstwa procesowego stron. Powództwo K. G. zostało uwzględnione w stosunku do zgłoszonego żądania w 67%, natomiast strona pozwana utrzymała się ze swoimi żądaniami w 33%. Po wzajemnym zbilansowaniu kosztów zastępstwa procesowego stron, przy uwzględnieniu stosunku w którym utrzymały się ze swoimi żądaniami, pozwane towarzystwo ubezpieczeń obowiązane jest zwrócić powódce koszty zastępstwa procesowego w kwocie 805,00 zł.

Ponadto strona pozwana, na podstawie art. 100 k.p.c. w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, stosownie do rezultatu rozstrzygnięcia w sprawie jest obowiązana do uiszczenia na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Lubinie) kwoty 1 000 zł tytułem brakującej opłaty od uwzględnionego powództwa oraz kwoty 855,63 zł tytułem części kosztów opinii biegłych sądowych.

Natomiast pozostałymi nieuiszczonymi kosztami obciążono Skarb Państwa.

Mając powyższe na uwadze orzeczono, jak w sentencji.